

da shänib ofida, Ursti jures, kes õppind, innimesse
 ihho ärratundma, haigussest arro sama, ja moistab
 rohto temma wasto anda. Ja kui siis ka ei leia ab-
 bi, siis kannatage, ja andke ennast Jummalale hoiaks.
 — Juhub teil üks õnnetus, surewad ehk äkkiselt,
 üks loom, ehk ennamgi ärra, ilma et teate, mis läb-
 bi se tulund, siis ärge mõttelge, et teised sedda teinud,
 waid kulage järrel, kas se ehk sündis teie omma ho-
 letnõse läbbi, kas se loom ehk olli sõdmatta ehk joos-
 matta, kas se ehk sõi ehk jõi müddagit mett as ehk
 lautas, mis temmale surma teggi, ja kui ehk siis ka
 ei leia süüd, siis mõistke, et meie ei jona keik wigga
 ärra arwata; agga ärge siiski andke ebaausule maad
 ommas süddames. — Josef piim teil kofko, et wah-
 best diete wennida ainnab, siis ärge olge rummalad,
 sedda teise wõdra innimesse süüks arwata, waid kand-
 ke agga hoolt, et lüpsitud ja piima-püttid hästi puh-
 taks sawad pestud, ja kui se ei aita, sest et jo pu sis-
 se se wigga lainud, siis wõtke üsna ued püttid piima
 alla; küll siis piim jälle lähheb heaks. — Kaub
 teil müddagit ärra, ehk risub warras teie kääst, siis
 otfige, omma talle, agga mitte noia jures, kes teid
 agga

agga pettak, waid katsuge märki enne sada, ja siis
 meija ehk kohtowanrematte läbbi sedda diete toime-
 tada. — Wiikage illeälise keik ebaausko, ja sage
 mõistlikkust sedda uskuma, mis Jummal kätanud,
 ja selge moistus õppetab Sedda head meelt ja mois-
 tust andko Jummal isse teile ja hoidko teid, igga
 sõdwera tee eest! —

4.

P a u l

Et ma küll üks tallontees
 Sinli mul hea põlli kääs;
 Keimal järke Jummal ainnab,
 Põld mul omma wilja käännab.

2. Lõdd ma teen hea melega,
 Naese = laste = perrega;
 Palle = higgis toidust same,
 Keine teist ka armastame.

3. Keik meil hästi forda kääs,
 Südda ikka rõms näab;
 Riid ja taplas, kurri käära,
 Sawad meitest kangel ärra.

4. Ma-